"Ой в'язоньку молоденький,
Чому рано опадає,
Чому по полю літає
Твій листонько зелененький?
Та чи вже ж то роса з неба не спадає,
Чи сонечко землю вже не пригріває?

А є в'язи вже й старії,
А ще на їх зеленіє,
Й вітер по полю не сіє
Їх листки уже сухії,
Чи то вітер на їх одних стиха віє?
Чи їх роса поливає, сонця гріє?"

"Ні, братику! Й мене роса миє,
Й мене сонце тепло посилає;
Не те, щоб долі мені немає!
Та в чужині серце мені ниє...
Того ж бо то і лист рано опадає,
Хоч, братику, мене й вітер не хитає!"